

Spejdernes Magasin

Nummer 4 · 19. Aargang. Maj 1935.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Statsanstalten for Livsforsikring

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

GUNNAR THOMASSEN

SCT. HANS TORV 3, MEZZ.
KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

MASKINAFSKRIVNING
SPEC.: MASSEDUPLIKERING

ALTID
OG KUN
TRYKSAGER
FRA

FR. PALM GREISEN
Pilestræde 52 - Tlf. C. 4619 - 13318
med Omstilling til Bogtrykkeriet

● **CENTRALTRYKKERI**

NØRREBROS

Blaagaardsgade 29
Telefon Central 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde - Kort
Reklamer - Kuverter
Skema-liske Arbejder

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl.s Varer indenfor
Konditori og Bageri.
Tlf. Ryvang 750 Lyngbyvej 41

KROG's Køreskole, Gyldenløvesgade 21

er anerkendt som det Sted, hvor man hurtigst og sikrest og endda billigst opnaar Kørekort. Vort gode Renommé skyldes den meget lave Dumpeprocent og de Tusind tilfredse Elever, der aarligt forlader Køreskolen. Ring endnu i Dag til en gratis Prøvetur i en af vore 10 smaa moderne Skolevogne.
Helt Kursus Kr. 50

Central 3007 - 6021

Biler udlejes uden Fører

Bagermester C. Jacobsen

Dronningensgade 44-46
Telf. Central 5820

Filial: Leifsgade 5 - Telf. Centr. 12135

FOTOGRAF
EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Bedste Knas fra Fyens Sukkervarefabrik
Gudenaavej 4 Tlf. C. 9742

Spejdernes Magasin

Maj 1935 — Nr. 4

MORS DAG

Har du tænkt over, hvad
din Mor er for dig?

Der er en forunderlig ægte Klang i dette ene Ord: Moder, og der er det typiske ved det, at det mere end noget andet Ord har en forbausende Lighed paa saa at sige alle Sprog. Det første gode, det første kærlige, ethvert Menneske her i Livet stedes overfor, er Moderen, hendes Omsorg og Kærlighed. Vi véd alle, der findes ingen saa opofrende og uselvsk Kærlighed som den, Moderen nærer mod sit Barn.

Erkender vi mon alle Rækkevidden af Moderens Betydning, forstaar vi ret at vurdere de tallose Smaagerninger, hun hver eneste Dag gør for os.

Naturligt er det, at det Spørgsmaal melder sig: Føler vi os taknemmelige overfor Moder, og viser vi hende det? Forsøger vi at gengælde noget af alt det gode, hun har givet os, eller at bøde paa nogle af de Savn, hun for vor Skyld har paataget sig?

Desværre er det vist alt for ofte saadan, at vi tager Moders Opofrelser som noget, der hører til. Vi tænker ikke over, hvor opslidende og upaaagtet hendes Gerning er, og at hun maaske tit har al sin Vilje og Karakterstyrke Behov for ikke at give op.

En Dag bliver Moder baaret paa Kirkegaarden. Vi aabner for en Stund vore Øjne for hendes Storhed, genkalder i Erindringen smaa og store Begivenheder, hvor Moder var særlig god og forstod at hjælpe. I disse Glimt ser vi Moderens Kærlighed, sanser at vi selv har ydet saa lidt til Gengæld, og fortvivles maaske

derover. Men snart er vi atter opslugt af Tiden, — og glemmer Kransen til Moders Grav. Menneskene glemmer saa let —.

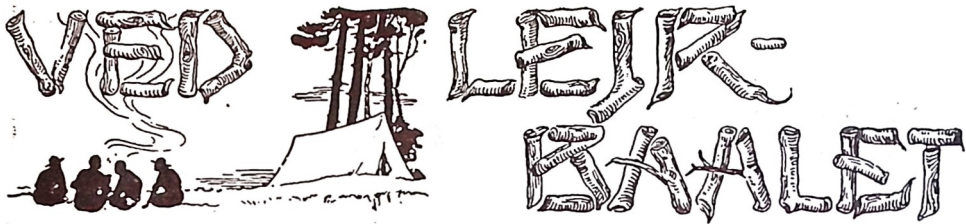
I 1928 overførtes den amerikanske Idé »Mors Dag« til Danmark. Hvert Aar den 2. Søndag i Maj, altsaa i Aar den 12. Maj, fejrer vi vor Moder — eller hendes Minde, men hvorledes?

Her er nogle Forslag:

1. Overtag alle Moderens Arbejder den Dag, saaledes at hun virkelig har en rigtig Festdag.
2. Stil tidligt om Morgenens Blomster ved hendes Seng eller paa Bordet.
3. Send hende, hvis du er langt fra hende, et Brev, et Kort, helst med en Opmærksomhed ved.
4. Gaa til Kirkegaarden, hvis din Moder ligger dér, eller en anden Moder, som hører til din Bekendtskabskreds, og smyk deres Grave med Foraarets Blomster.
5. Undersøg, om i Nabolaget en Moder har Sorg eller lider Nød, sig hende trøstende Ord, tryk hendes Haand og byd hende en lille Opmærksomhed.
6. Véd du en Moder paa Sygehuset eller Allderdomshjemmet, tænk paa hende, spørg ikke om andre er forpligtet dertil.

Hvis du er en rigtig Spejder, vil du forstaa den dybe Betydning i »Mors Dag«.

H—g.

Ove Holms Tale til Aarhus-Spejderne ved Jubilæums-Korpsraadsmødet

Mange af Korpsets Førere og en stor Del af de Mænd og Kvinder, som ansvarsfuldt følger vort Korps og dets Arbejde, er i Dag samlet til det aarlige Møde, hvor Bestemmelser træffes for det kommende Aar.

Men Mødet i Dag faar en egen Betydning, fordi det i Aar er 25 Aar siden, Det Danske Spejderkorps blev stiftet.

Alle vi, der som Drenge var Spejdere, og I, der er det nu, har haft mange glade Timer i Mark og Skov, paa Vandring og i Lejr. Vi skal et Øjeblik tænke paa den Mand, som skabte Spejderbevægelsen, Baden-Powell, den Bevægelse, som har bredt sig over hele Jorden, og om hvilken Folkenes Forbund har udtalt, at den mere end maaske noget andet ad Aare vil kunne bringe en Forstaaelse mellem Folkene, fordi den søger at opdrage de unge til sanddru og hjælpsomme Mænd med gensidig Tillid og med Respekt for det, der har Værdi for andre.

Vi, der som voksne har haft Lejlighed til at tage Del i de store, internationale Jamboreer, har set den Tillid, den Hjælpsomhed og Fællesfølelse, som Stræben efter Idealer, Spejderloven stiller op for os, skaber mellem de unge fra forskellige Nationer.

Som danske Spejdere har vi dertil at være stolte af, at vort Korps, hvor det har været sammen med andre Landes Spejdere, har formaaet at hævde Danmarks Navn paa ærefuld Maade.

I London i 1920 var det danske Hold det førende. Jamboreen paa Ermelundssletten i 1924 mindes af fremmede Spejdere som noget af det smukkeste, de har oplevet, baade Lejren selv og Folkets Gæstfrihed og Venlighed. Ved Jamboreen i England i 1929 og i Ungarn 1933

vakte de danske Spejders Dytlighed og ranke Frimodighed Respekt og Agtelse.

Naar jeg siger dette til jer Spejdere, er det, for at I skal vide, at det Korps, I tilhører, har gode Traditioner og et godt Ry blandt andre Landes Spejdere.

Naar I om føje Aar bliver Mænd, skal I gøre jert til, at vort Land ledes og styres paa den Vis, som I hver for sig maatte mene er den bedste og den rigtigste.

Der vil til den Tid — som nu — være forskellige Meninger om, hvad der er bedst og rigtigst.

Men eet skal være fælles i Bestræbelserne for at gavne det Land, der er vort, det Land, som overalt, hvor vi færdes, viser os Spor af vore Fædres Virke.

Hvad hver enkelt af os er værd, dette sammenlagt, betyder hvad Folket er værd.

Derfor er det alle danske Drenge Pligt at modne sig til retlinede, karakterstærke Mænd, saa at Danmark, naar jeres Fædre dør, og I er vokset op til Mænd, fortsat maa være et Folk med Agtelse for sig selv, et Folk, hvis Dytlighed spores viden om.

I, der er Spejdere, har givet Løfte om at gøre jert bedste for at holde Spejderloven, og stræber I af et ærligt Sind efter at holde det Løfte, vil I blive Mænd af en Støbning, som vil skabe Respekt om Danmarks Navn.

Hvor mange Lejrsparemærker har Du samlet?

Idræt.

Vi fortsætter Interviewserien med FODBOLD. Vi er nu saa langt henne paa Foraaret, at Emnet er blevet aktuelt.

De fleste Fodboldklubber er gaaet i Gang med Udendørstræningen, og ude paa A.B.'s Bane ved Nørre Allé er man i Gang med en lille Dyst mellem 1. og 2. Hold. I en Pause fanger jeg en af Backs, Henrik Wahl, og beder ham fortælle lidt om Fodbold.

»Hvorfor har De kastet Dem over Fodbold?«

»Hvorfor og hvorfor — det er nu ikke saa let at svare paa. Jeg har spillet, siden jeg var 14 Aar, den Gang jeg gik paa Bogø Kostskole. Der spillede vi meget, og efter et Aars Tid kom jeg paa Skolens Kamphold. Der spillede jeg tre Aar, indtil vi flyttede til København; og saa blev det lagt paa Hylden, indtil en Dag jeg tilfældig rendte paa en gammel Skolekammerat. Han opfordrede mig til at gaa paa igen, og Resultatet blev, at jeg kom paa A.B.'s Ynglingehold.«

»Hvordan følte De Forandringen?«

»Kolossalt — paa Bogø, uden at forkleine vor Fodbold dér, havde vi intet lært om Fodbold, her fik vi bogstavelig talt Undervisning i at spille. Instruktører vejledte og hjalp os, rettede vore Fejl, og hele Begrebet Fodbold blev fra blot og bart »at sparke« til et virkeligt Spil, en virkelig teknisk Opgave. Jeg tror ikke, at jeg tager meget fejl, naar jeg paastaar, at langt de fleste Skoledrenge, der »spiller« Fodbold, ikke aner, hvad det drejer sig om, udover at faa Kuglen i Modspillernes Kasse.«

»Det var haarde Ord!«

»Maaske, men hvordan skulde en Lærer, »udlært« i Gymnastik, have Kendskab til og Tid til at lære sine Elever Fodbold. I Klubberne derimod kommer Drengen under kyndig Behandling, lærer Finesserne ved Spillet og faar først og fremmest Forstaaelsen, det maa De

II. FODBOLD

*En ualmindelig vellykket Optagelse.
Læg Mærke til det »Sus«, der er over Billedet.*

gerne understrege, Forstaaelsen af Spillets Teknik og Virkemidler.«

»Maa vi lige faa Deres Data som Fodbold-spiller?«

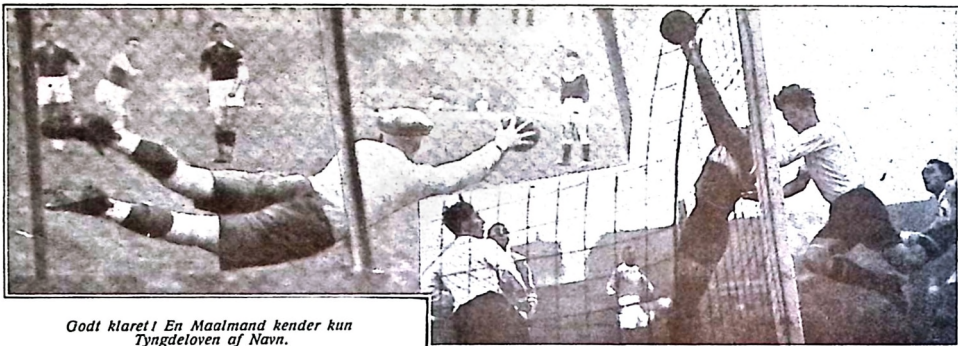
»Gerne, jeg begyndte paa Fodbolden 1916 i Skolen, blev 1921 Medlem af A.B., Senior i 1922, og min første Kamp spillede jeg 1924 paa Førstehold. I de næste 10 Aar har jeg saa godt som uafbrudt spillet, indtil jeg sidste Foraar fik en alvorlig Ankelforstuvning og blev nødt til at tage en længere Hvilepause. I de forløbne Aar har jeg haft 135 Turneringskampe samt et Utal af private og Stævne-Kampe mod udenlandske Hold.«

»Det var da en imponerende Liste — har De altid spillet Back?«

»Jeg har haft Tjansen som Centre Forward og Halback nogle Gange, men mit Felt er nu een Gang Back.«

»Findes der ikke blandt de 135 Kampe een, der særlig bør fremhæves?«

Wahl ser paa mig, ser ud over Banen, hvor

Godt klaret! En Maaltmand kender kun Tyngdeloven af Navn.

det friske, grønne Græs er kommet frem over alt, ser igen paa mig og svarer saa: »Min første Kamp!«

»Den kender vi, Hjertebanken, Nervøsitet m. m., nej, lad os faa en rigtig!«

»Min første Kamp!« Ordene ledsages af et bestemt Nik. »A. B. skulde have en Kamp mod B. 1903, og selvfølgelig var jeg ude for at se den. Et lille Kvarter før kom der pludselig Bud fra venstre Halfback, at han paa Vej til Kampen var snublet og havde forvredet sin Ankel. Reserven havde faaet Stilleordre, men han laa i Roskilde og prøvede forgæves paa at faa sin Mukkebakke til at gaa! Den var oppe over Byen. Spilleudvalget fik fat i mig ude paa Langsiden og halet mig ned i Omklædningsrummene. Et Bud fløj af Sted til Klubben efter mit Kluns, og da Dommeren fløjtede, stillede A. B. med 10 Mand plus 1 Tilskuere! Jeg spillede venstre Halfback, og Kampen var haard, først i 2. Halvleg, da B. 1903 førte med 1—0, fik jeg hamret Kuglen ind med et Brandskud fra en god kvart Bane. Kampen sluttede uafgjort!« og med et meget sigende Smil gentager Wahl — »Hm! min første Kamp!«

»Ser De, Wahl, jeg er Idiot til at spille Fodbold!« —

»Naa — naa, naa!«

»Det er ikke noget at grine af, jeg kan ikke! Skal der særlige Anlæg til, eller er det Spillet Fiduser?«

Wahl ser ned af mig, hefter sit Blik paa mine Fødder og smiler saa: »Der skal medfødte Anlæg til, Resten er Teknik, der kan

læres. Det hele kommer an paa Boldbehandlingen, paa Sparket; f. Eks., kan De sparke lige godt med begge Ben?«

»Næ!«

»Ser vi det — alle disse tekniske Begreber som Spark, Headning, lægge Bolden død o.s.v., det er »Fidusen«, som De kalder det.«

»Vi maa vist hellere forlade det rent tekniske og holde os til Deres Omraade. Har De været paa Landsholdet?«

»Nej, det har jeg ikke.«

»Ser man det! — Men udenlandske Kampe véd jeg, at De har spillet i. Lidt om dem?«

»De bedste Kampe, jeg har spillet, er nok mod det østrigske Hold W.A.C.; den ene Kamp vandt vi, den anden tabte vi. Mod Ungarerne U.T.E. vandt vi en Sejr paa 3—1, — dér havde »Frem« Dagen i Forvejen hentet sig et stort Nederlag.«

»Naar vi nu, vi, det er alle os udenom Banen, under en Kamp hepper og hyler op som Gale, har det nogen Indflydelse paa Spillet?«

»Baade Ja og Nej, mest Nej! Under en Kamp kan jeg godt sige, at der eksisterer intet andet end Kampen og Banen. Nu og da hører vi Tilskuerne i en Frisparkpause, ved Maal, men ellers — er det Banen, Spillet og Modspillerne.«

»Saa kan jeg altsaa rolig spare min Stemme for Fremtiden. — Naar jeg nu spørger om Deres morsomste Oplevelse som Spiller, vil jeg ikke have den »første« Kamp igen —.«

Wahl sukker opgivende. »A. B. spillede en Kampovre i Odense, og vi havde den Tort, at Odense stillede med tolv Mand —!«

»Undskyld, at jeg griber ind, — der er nu kun 11 Spillere paa hver Side!«

»Ganske rigtigt — burde være, men Dom-

Strengt forbudt!

meren var i dette Tilfælde med (det skal understreges) Odense. Han gjorde saamænd tro- lig alt, hvad han kunde, for at Odense skulde tage Æren hjem, og hvert Øjeblik fik Odense et Frispark foræret. Palle Christensen, der var Anfører, blev til sidst gal i Hovedet, og plud- selig gik han ganske rolig frem fra sin Plads, greb Bolden i Favnen og vinkede os sammen paa Banens Midte. Tilskuerne var vilde! Vi holdt ganske uanfægtet »Krigsraad« paa Banen, og Palle sagde saadant noget lignende som: »Dommeren er uhyggelig odensepræget, men nu skal det være *Løgn*, vi spytter i Næverne, Drengene, og saa giver vi dem en Gang Lak!» Saa gik vi paa Plads, og idet jeg naaede ned til Maalet, hørte jeg Dommerens Fløjte: *Fri- spark!* Andet var han ikke i Stand til at fore- tage sig!»

»Lad mig saa til sidst faa lidt at vide om Træningen.«

»Vinteren igennem gaar vi til Gymnastik, og i Begyndelsen af Februar gaar vi i Gang med den udendørs Træning, saasom Løb, et Par Baneomgange med Sprint, Startøvelser, Kpæ- løftning, Benspark o.s.v., disse specielle Ting, Spilleren maa være øvet i. Saa i Marts kommer de første Turneringer.«

»Er selve Træningen ikke haard i sine For- dringer?«

»De tænker paa Tobak og Spiritus, — nej, egentlig ikke. Den tager sin Tid, men en maa- deholdende Nydelse af disse Ting skader ikke, husk paa, vi kan altid faa smaa Hvilepauser under Spillet, der er Frispark, Indkast o. m. a. Dér hviler Spilleren sig. Det er for Eks. noget helt andet med Roning, dér skal hver Mand uafbrudt, medens Løbet varer, være i fuldeste Aktivitet, dér er ingen Indkast!«

Wahl er paa Vej, han laver et Kæmpekiks i Luften, svinger Haanden op og er væk. Jeg

*Kæmpekiks eller ej —
voldsomt er det — — —*

bliver staaende lidt endnu og ser paa Spillet. Bolden farer frem og tilbage, fra Støvlesnude til Støvlesnude, nu og da en Lufttur. Bare jeg var med — men jeg kan ikke!

Aage Matthiessen.

Om et Sekund lyder Fløjten — — —

Jubilæums- lejren

1935

27. Juli— 9. August

Nu skulde den første forelobige Anmeldelse være indsendt, nemlig senest den 30. April. I har vel indsendt den? Ellers saa skynd jer.

Vi, der gennem de senere Aar har deltaget i en Række store Lejre, véd, hvor fornøjelige de har været. Jamboreen 1924, Graveshoved, trods alt Stiddet, Jamboreen 1929 og 1933.

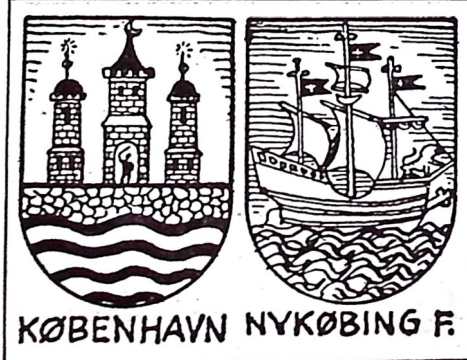
Jo, de store Lejre kan rumme et saa herligt Spejderliv, en saadan Fart, saa de bliver store Oplevelser for én.

Hvad der skal ske i Lejren, har I faaet et Indtryk af gennem Programmet i forrige Nummer. Saa er Spørgsmaalet: — *Hvad Spejderne skal lave?*

Først og fremmest en smuk Lejr. Som I véd, bliver der ingen løbende Konkurrence i Lejrindretning m.m. hele Lejren igennem.

Men indtil Mandag den 29. Kl. 17 kan man gøre sin Lejrplads saa smuk og praktisk som muligt. Saa slutter denne Konkurrence. Man kan jo gøre sin Lejr smuk paa mange Maader, men en af de Ting, som virkede festligt i 1924 og i England 1929, var de mange forskellige Indgangsporte, Troppene havde lavet. Her er Eksempler paa et Par Stykker. Det er ikke Meningen, at de skal kopieres. Inderens lille Blomsterhave virker i det mindste fremmed for os. Men bryd jeres Hjerne og faa Idéen til en fiks Indgangsport. Materiale vil der være paa Stedet.

Byvaabnet eller *Bomærket*, som enhver Trop skulde lave, kan man komme fra paa mange forskellige Maader. Det kan laves, som jeg engang saa det hos nogle polske Spejdere, i ganske smaa Kviste, der var slaaget paa en Træplade med Stifter. Det var et glimrende Ar-

bejde. Det kan ogsaa skæres ind i en Træklods. Det kan dannes af Tovværk eller af flettede og muligvis farvede Halmbaand. — Kort sagt, brug jeres Fantasi og lad os se noget morsomt og idérigt.

Det var lidt om Udsmykningen.

Saa er der selve de *nyttige Lejrarbejder*. I véd en Ting, der ikke kan siges tit nok, gør dem *solide*, uden at de bliver klodsede. Der er ikke noget kedsommeligere end at se et rigtigt Lejrarbejde daarligt udført, saa det dingler og svajer for det mindste Puf. Idéer, — faa nogle nye og se de gamle, der findes paa Magasinets Midterside. I maa ikke tage disse Lejrarbejder med hjemmefra; men I maa endelig prøve at lave dem hjemme, ellers faar I ikke indrettet Lejren i den Tid, I har til det.

Opvisningen vil jeg ikke gaa nærmere ind paa, kun de smaa Opvisninger, der gerne skulde foregaa i jeres Tropslejr i den Tid, der er Besøg. Det skiftes man til patruljevise. Hver Patrulje maa kunne give sit Bidrag. En kan stege paa Spid, en kan vende Pandekager i Luften, en kan bage Snobrød, en lækker Boller, en skære festlige Totempæle af Kosteskafter; en tænder Ild paa Indianervis, en skærer nogle pæne Træskeer, en kan — ja, nu kan I selv finde paa, hvad I nu kan vise af Spejderarbejde.

Hvad I skal se. Først og fremmest *Dyre-*

Selvfolgelig deltager ogsaa du i Jubilæumslejren.

Sct. Georgs Budskabet til Spejderne!

Sct. Georg er Spejdernes Helt. Med sin Lanse gennemborede den unge Ridder den giftige Drage.

Lad os være blandt vor Tids Sct. Georgsriddere og lad os finde Dragen og kæmpe mod den, eller sagt med andre Ord lad os finde det usle, det fejge, det onde og giftige i os og omkring os og gaa løs paa det. Men glem nu ikke at tage Kampen op mod det sølle i dig selv. Vær ærlig og modig i Bedømmelsen af dig, se dine Svagheder lige i Øjnene, find Bristen i din Karakter — og sæt saa ind dér. Brug Spejderloven til Maalestok og Rettesnor og se, hvor det kniber mest for dig at leve op til Loven.

Jeg kendte en fortræffelig Dreng, og denne Dreng var en af mine bedste Venner. Han var Spejder, en født Patruljefører, men han kunde en lang Tid ikke undlade at bukke under for en Svagthed ved at gøre noget, som han bagefter bebrejdede sig, at han havde gjort. Han bestemte sig til at tage Kampen alvorligt op, og han lovede sig selv at sætte en Streg paa Væggen, hver Gang Kampen mislykkedes, og han var svag. Det blev ikke til mange Streger, og han vandt snart en fuldstændig Sejr mod denne sin Drage.

Mange af jer vil maaske tænke: »Ja, det kan nu være godt nok, men jeg har ikke saadanne Fejl at rette«, — men det passer ikke. — Vi har alle Punkter, hvor vi kan forbedre os og tage os sammen, og det er en modig og samtidig nyttig Gerning at drage dem frem og arbejde med dem.

Et nyt Spejderaar ligger i Dag for jer og for andre 2 Millioner Spejdere Verden over, — et Aar med Arbejde og Glæde men ogsaa med Kamp. Jeg vil ønske for Jer Spejdere, at Modgangen og Kampen maa blive saa stor og alvorlig, at I kan nyde Glæden ved at vinde Sejr, Glæden ved at nedkæmpe Dragen efter maalbevidst Arbejde, saa at I kan føle Jer frejdige og frie som en Sct. Georg og være Jer selv bekendt. For først da kan I fuldtud nyde Spejderlivets store Glæder, som I vil møde dem det kommende Aar.

Vær beredt Spejdere!

Jens Hvass.

haven, I ligger ved. Den vil der være fortalt lidt om andetsteds i Magasinet.

Saa to af Nordsjællands kønneste Byer. *Hil-lerød* med Frederiksborg Slot og *Helsingør* med *Kronborg*. Det er ikke Overdrivelse, — jeg har set mange Slotte i Europa, mange pragtfuldere og større, men jeg tror ingen saa smukke som disse to. Saa skal vi lige kigge ind i Sverige og endelig tilbringe nogle Dage i *København*. Se Artiklen om Indkvartering.

Hvem kommer saa. Forhaabentlig bliver hver eneste Trop i Landet repræsenteret og godt repræsenteret. Her i Jubilæumsaaret skulde vi gerne vise vor Korpsaand ved at møde saa fuldtallige i Lejren som muligt. Saa kommer der sikkert en Trop F.D.F.'er og

K.F.U.M.-Spejdere. Vore Kammerater fra Færøerne mener ogsaa at komme. Muligvis Flensborgspejderne. Fra Udlandet har en Række Korps svaret. Nogle skriver, at de kommer, andre at de sikkert haaber at komme. Det endelige Resultat kan ikke foreligge endnu. Her har I alle dem, der forhaabentlig kommer. *Czechoslovakiet*, *England* (to Troppe), *Finland*, *Frankrig*, *Island*, *Norge*, *Schweiz*, *Sverige*, *Ungarn*, *Østrig*.

Næste Gang skal I faa noget mere at vide om Lejren. Blandt andet hvad I skal spise. Det er en *ualmindelig* fin Spiseseddel, der er fremskaffet.

Fritz Lerche.

D Y R E H A V E N

Dyrehaven er ældgammel. Hvis I strejfer rundt i Skoven, vil I finde en Del gamle Ege (Skovfogedegen, Hjortekildeegen, Ulvedals-egen), de er mellem en 6—800 Aar gamle, saa I forstaa, helt ung er Skoven jo ikke. Mennesker har der ogsaa været fra gammel Tid. De mange Oldtidsbegravelser, af hvilke der findes en Mængde i Dyrehavens Høje, taler deres tydelige Sprog om Menneskers Færd. Der har saamænd engang ligget en hel lille Landsby, Stokkerup, der hvor Eremitageslottet nu ligger. Men saa fik Chr. V. Lyst til at drive Parforcejagt. Landsbyen laa i Vejen, og saa blev Gaardene revet ned og Eremitageslottet opført paa Byjorderne. Det er ikke det Slot, I ser nu, det blev først opført af Chr. VI. i 1736. Det er bygget efter Tegninger af den glimrende Bygmester Laurids Thurah. — Skoven har indtil for 90 Aar siden været Kongernes Jagtterræn og ikke tilgængelig for almindelige Mennesker. Den var omhyggeligt afspærret, og kun i smaa 100 Aar har man haft Lov at nyde Dyrehavens Skønhed. —

Vildbestanden præger ogsaa Dyrehaven. Der findes en 200 Stk. Krønvidt og 1200 Stk. Daavildt. Man kan i de Mosedrag, der findes i Dyrehaven, tage de herligste Gipsspor.

En af de ejendommeligste Moser i Skoven er *Duchbad-Mosen*. Den har sit Navn fra den Tid, Klampenborg var et søgt Badested, hvor man blandt andet kom for at faa Mudderbade. Det var Mosevandet fra Duchbad-Mosen, der blev ledt ned til Kuranstalten, til Helbredelse for trætte Middagsherrer.

Mosen er nu stærkt bevokset med Elletræer. Og der er Skove af Brændenælder. Mellem disse kan man i Juni—Juli finde de lige nyfødte Daakalve. I véd, det er en Forbrydelse at røre ved Kalvene, hvor søde de end ser ud. Moderen vil ikke vide af dem mere, hvis Mennesker har rørt ved dem. I Juli—August skal man nok lade være at røre ved dem. Da farer

de afsted med Moderen, og man kan ved Aftenstid se, hvordan de paa visse Høje samles for at lege.

Dyrehaven har de store Sletter. Først og fremmest Eremitagesletten. Den er ca. 400 ha. Oppe fra Højden ser man langt ud over Sundet eller ind i Landet til Lundtofte, Høje Sandbjerg og Holte. Her paa Sletten, nede ved Magasinet — et gammelt Bindingsværks Hus — staar et Egetræ, som har sin egen Historie. *Englænderen* kaldes den. En Gang i 1807, da Englænderne laa foran København, var der to engelske Soldater, som, efter at de havde slaaet

Regimentets Kassemeister ihjel, stak af med hele Regimentskassen. Det var mange gode Guldmonter. De gravede Skatten ned under et Træ i Dyrehaven. Det blev aldrig opdaget. Men mange Aar efter, da den ene af dem laa og skulde dø, lettede han sin Samvittighed overfor en Præst og angav nøje Stedet, hvor man skulde grave: »Ved en frit-

staaende Eg umiddelbart Nordøst for Eremitagen«. Der var kun een bestemt Eg, der kunde være Tale om. Men Skatten var der ikke. — Den ligger antagelig gemt i Dyrehaven endnu.

Et af de fredeligste Steder i Dyrehaven er Fortunindelukket. Et indhegnet Stykke Skov, hvor alt en Tid saa temmelig fik Lov at gro, som det vilde. Der er det herligste Fugleliv, man kan ønske, af Sangfugle og Smaafugle. I Vinter myldrede det med Skovskader. Man kan blive ved. Raadvad Dam med Mølleaaen, de pæne Foderhuse, Ulvedalene, Fuglesangsøen, Kirsten Piils Kilde, Dyrehavsbakken, Oehlenschlägers Bøg, hvor han hvert Aar gennem en Række Aar skar et Bogstav af sit Navn ind i Barken. Navnet ses tydeligt endnu. Der er nok at se i Dyrehaven.

Kom nu selv i Sommer og lær Dyrehaven rigtig at kende.

Fritz.

En af de dejlige, gamle Ege med Eremitagen i Baggrunden.

Jubilæumslejr Udvalgets Opgave

Som I har set i de tidligere Nr. af Spejder-
nes Magasin, er Jubilæumslejr-Udvalget for-
længst i Gang med de utallige Forberedelser,
som Sommerens store Begivenhed kræver, —
og jeg kan trygt love jer, at alt, hvad der bli-
ver lavet, nok *skal* blive helt rigtigt!

Der er imidlertid en Opgave, som Udvalget
ikke kan klare alene, — selv om vi altsaa sy-
nes, at vi er vældig dygtige, — og derfor ap-
pellerer vi til jer, det vil sige: til alle Køben-
havns og nærmeste Omegns Ulve, Spejdere, Ro-
vere og Førere og helst ogsaa til mange tidli-
gere Spejdere, der maaske nu har egne Hjem.

Københavns-Dage

Som I véd, afsluttes Jubilæumslejren med
nogle »Københavns-Dage«, og Mandag den 5.
August 1935 Kl. 16 staa'r Udvalget med — skal
vi sige 2000 Kammerater fra Provins og Land,
der hurtigst muligt skal have noget *Mad* og
hen under Aften en god og varm *Seng* at sove i.

En smal Sag at klare

Selv *Ove*, der aldrig er raadvild, blev helt
bleg ved Tanken, men vi fik ham hurtigt be-
roliget, for selvfølgelig vil det være en *smal*
Sag for jer at klare denne lille *Affære*.

Hver københavnsk Spejder tager mindst
cen fremmed Kammerat med hjem

PROVINSEN kalder—!

Jamboree Minder

Alle, der oplevede Jamboreen
i 1924, véd jo forøvrigt paa For-
haand, at det kan lade sig gøre,
og at I ikke kan regne med en
Kineser eller en Ægypter i Aar-
tjener ikke til nogen Undskyld-
ning, tværtimod, for tænk, hvis
I herinde faar en rigtig vaske-
ægte Molbo.

Undskyldninger

Det kan heller ikke nytte, at
I kommer med alle de andre
Undskyldninger — *dem kender*
vi, ogsaa den med »Bortrejsen«.

For selvfølgelig kan vi ikke lade vore Kam-
merater, der utallige Gange har skaffet os Lejr-
pladser, Lader og andre Kvarter-Muligheder ude
i det ganske Land, overnatte f. Eks. i *Muslinge-
skallen*.

Altsaa klem paa

Altsaa, klem paa! Tal med jeres Forældre
og gør dem interesserede og forklar dem, at
det først og fremmest gælder om at gøre Gen-
gæld for jeres mange glade Sommer-Oplevel-
ser ved at vise vore Kammerater udefra, at vi
ogsaa forstaar at være Værter — og tænk saa
blot paa den Fornøjelse og Oplevelse, det kan
blive for jer selv rigtig at »gøre« København,
at være Turister i jeres egen By og vise en Spej-
derkammerat, hvor køn Byen er.

Indkvarteringsreglerne

De nærmere Regler for Indkvarteringen skal
I faa senere, foreløbig maa I nøjes med den
positive Oplysning, at Indkvarteringen varer
fra Mandag den 5. August Kl. 16 til Fredag den
9. August, samt at I kan risikere at faa en Eng-
lænder eller anden særlig interessant Gæst, saa-
fremt jeres Trop altsaa er meget gæstevenlig.
Schæbel.

FUGLESTEMMER I MAJ

Af Halfdan Lange.

Maj er den rige Fuglemaanend, da de fleste Fugle naar frem til deres store Maal: Rede, Æg, Yngel og Formering, og alle Fuglenes Evner og Kræfter samler sig til denne Livsopgave. Saaledes ogsaa Fuglestemmerne. Lokke-lyde, Flyveskrig, Sange og Jubeltoner, Varselsraab ved Rederne og de først udføjne Fugleungers Kalden paa Forældrene.

Hvis vi er saa uheldigt stillede, at vi kun kan høre og se Fugle i *Byen*, saa er der dog enkelte nye Fugle, som i Maj træffes i Haverne og paa Husene. I April har vi mødt som Byfugle: Stær, Sol-sort, Drossel, Bogfinke, Tornirisk, Svenske, Allike. Nu kommer Svalen og 4 smaa Sangere: *Gogemoder* (Gærdesanger), *Løvsanger*, *Havesanger* og *Gulbug*. De holder dog mest til i Skovene, og Havesangeren forlanger store Haver, er mest Skov- og Kratfugl. — *Landsvalen* er den egentlige Svale, med rød Hagesmæk og dybt kloftet Hale: »En rød Klud og en Saks, — — det saa jeg aldrig!« saadan synger den selv paa Trods af Sandheden. Den kaster sin fjerlette Krop (paa 18 g, som 3 Enkrouer) paa stærke, sorte, trekantede Vinger ind mellem Huse, Bræddeskure og Haver og glider ned over Gadernes Stenbro og over Vejenes Støv saa skærende glat og saa uholdende vævert, saa kun Guldsmeden ved Skovbrynet og Ternen over Havet gør den det efter. Den lokker »si-vit, si-vit«, og den varslar (for en Kat eller Rovfugl) skarpere »bi-vist, bi-vist.« Sætter den sig i Ro paa Tagene, eller har den et aabentstaaende Vindue at sidde paa (maaske netop om Morgenens, naar mangan een helst vilde sove trods Morgensolen), saa kvidrer den saa venligt fortællende til højre og venstre, med en overraskende Betoning, til Slut med en lang, næsten drøvende Tone. Men en svagere Svalestemme høres ogsaa her og der ved Husene, snerrrende »sjæ — er«. Det

er *Bysvalen*, som lever et mere afstumpet Liv med kortere Flyvesving og med mere flagrende Flugt, men ogsaa med en lavmælt lidt raslende Sang. *Bysvalen* kendes paa sin hvide Bagryg; den har hverken en rød Klud eller en Saks og synger heller ikke om disse Dele.

Sammen med Svalerne nævner vi ogsaa *Mur-svalen* (Mursejleren). Dens tropisk formede Vinger og eksotisk piskende og sejlede Flugt svarer godt til dens skingrende, skærende Stemme, særlig i Aftenstunden om kring Kirketaarnene.

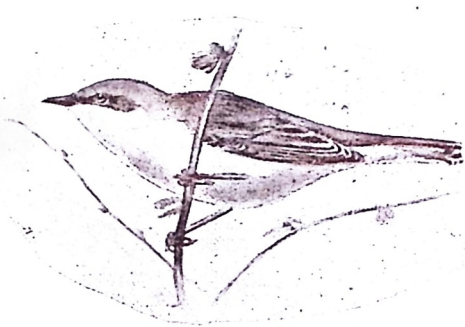
De smaa Sangere i Haverne fortryl-ler ethvert ufordærvet Hjer-te. Stille smutter *Gogemoderen* om-kring i Tjørnehæk-ken og smaa knir-ker saa fint, saa fint — og bryder da ud i en halvt fløjtende Klappen: »dyb — dyb — dyb — dyb — dyb — dyb« eller »klip klip klip.

Løvsangerens Sang udvælger jeg mig mellem 100 vidun-

derlige Sange. Sangen bølgel frem af den sitrende lille Fuglekrop. Den udtales saa blødt og klart og hjerterent som af en god lille Pige, der nynner kærligt for sin Mor. *Løvsangeren* synger kort, og ens hver Gang; som *Bogfinken*, men blot saa vuggende og mildt og i Slutningen saa hendende fint, at alt andet i Fugleverdenen kommer bagefter i Skonhed. —

Om Natten rejser utallige Smaafugle over By og Land. Ogsaa *Gøgen*, *Pirol*, *Natravn* og *Vadefugle*. Men de høres ikke, undtagen hvis Mudderklirven piber spinkelt: »ti di ti die, eller hvis *Gyvfuglene* drager over med fløjten-de Klynken eller Glammen: »gyv gyv gyv gyv«. Det er Sværme af *Sortønder*, som gaar fra Hav til Hav paa Vej op mod Fjeldsøerne i Skandi-naviens kolde, men lysfyldte Egne.

Ud over *Markerne* til Stranden er der vidunderligt i Foraaret. Skære, klare Farver og høj Himmel, klare Skrig fra Vibe, Vipstjert og Rødben, Sangjubel atter og atter fra *Lærkerne*,

Gogemoder (Gærdesanger).
En lille spinkel Sangfugl. Kendes bedst paa den svage, sorte Øjestrøbe og de askegraa Farver. Den er ængstelig ved Reden i lave uske og »smækker«, saa det lyder som om, man klippede Hæk med en Havesaks.

En lille Lejr er dejlig, en stor Lejr er ogsaa dejlig — paa en anden Maade

vore bedste og talrigste Fugle i Landet. Og de Fugle, som vi maaske saa i April Maaned, bygger nu Rede og ruger: *Engpiber, Tornirisk, Gulspruv, Bomlærke, Lærke, Rødben, Ryle, Præstekrave, Strandskade, Hættemaage* o. a. Men nogle faa Arter kommer dog endnu til i Maj og sætter Farver i det graa og hvide Fugleselskab: *Gul Vipstjert*, saa lysende blommegul og saa spinkelt-venlig med sin Lokketone ude i det grønne Græs: »zier« eller »psyv« i een Slægt, ikke tvedelt som Vipstjertens »si — vit«.

Bynkefuglen sætter sig paa smaa Buske og paa store Ukrudsplanter. Den er ganske kort-halet, en Modsætning til de to Slags Vipstjert, og den har en smuk rødbrun Plet paa Brystet. Den advarer med en meget morsom Dobbelt-lyd: »hyt — jep« eller »hyp — tse«. Som Plovmandens Hyp til Hesten lyder det; snart skynder han paa dem, snart holder han dem tilbage for at dreje over i en ny Fure: »tse — tse«; og Bynkefuglen sidder hver Dag med begge Slags Hyp paa Læben, hurtigt og ivrigt, som en lille Sommervogter ved Pløjemarken, og har da faaet Navnet: »Plovkørfugl«, i Bøgerne det kunstige Navn: »Brunstribet Digesmutte«.

I Hække og levende Hegn synger nu en almindelig Sangfugl, den langhalede *Tornsanger*, der er brun paa Ryggen, ellers graa. Vi lærer den bedst at kende ved at passe paa, naar den flyver en Stump op i Luften og kvidrer imens, kvidrer ogsaa det samme, naar den sidder i Busken eller paa en Grenspids, tit med oppurrede Hovedfjer som en rund Top. Dens Kvidren er rask og lidt vigtig, slutter med et Sving, en lidt højere Tone: »Vil I, vil I bare se!« »Vil I bare komme herhen, saa skal I bare, bare se!« Men vi faar bare ingenting at se, den vil blot være Spøgefugl, og den gemmer sig godt i Grenene.

Ved *Mosekanten* er der to nye Sangere, Sivsangeren og Rørsangeren. Da det er Rørskovens Fugle, snerrer de som de raslende Rør, og de synger taktfast, som om de fulgte en Metronom, *Rørsangeren* i ret langsom Takt, Sivsangeren i meget hurtig Takt, Rørsangeren i en lidt klynkende, knirkende Sækkepipe-Tone, Sivsangeren i en livlig, afvekslende, trillende Dur-Tone, og tillige flyver den sommetider syngende op i Luften og glider over mod Nabopilebuskene med hævede Vinger. Sivsangeren kendes paa en hvid Øjestríbe og en gulbrun Farve ved Haleroden, Rørsangeren er graa, svagt gullig i Tonen, og Fuglene er saa almin-

delige og i det hele saa særegne, at enhver maa lære dem at kende og opsøge dem overalt ved Ferskvand i de korte Sommermaaneder med de lange Sangfugledage. De synger af Glæde ogsaa om Natten. — I mange Timer om Morgen og om Aftenen kan man ved Mosen og over Aadalen høre en helt ejendommelig Fuglestemme: *Horsegogen* skrønner, eller »Bekkasi-nen trommer«, som finere Folk vil sige. Det er en lille Vadefugl i Slægt med Skovsnuppen, med langt Næb og fine, brune og gule Farver. Den hæver sig fra Mudderengen og stormer op og ned i vældige Vinkelbuer rundt under Himlen og synger — ved at lade de to yderste Halefjer dirre og summe i Luftpresset og ved at gentage sin Luftstyrten, saa at Trommelyden kommer igen og minder os om en sagte Hestevrinsken eller en Geds Brægen. Men Lyden er saa hemmelighedsfuld og mærkelig, at den kan hjælpe os til at opfatte Naturens dybe Vidunder og til at huske paa Skaberen alvise Værker over Hovederne paa os.

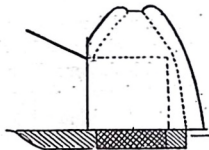
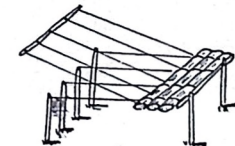
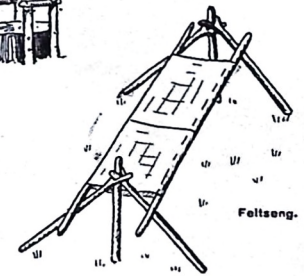
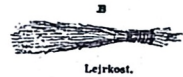
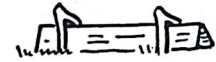
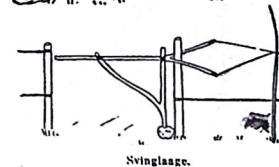
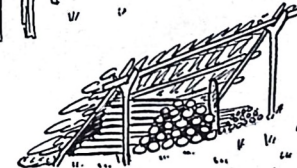
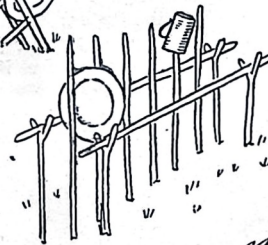
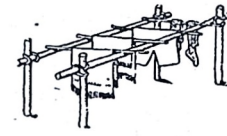
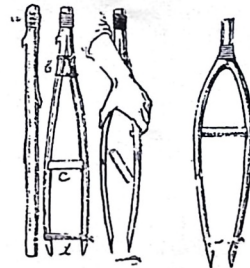
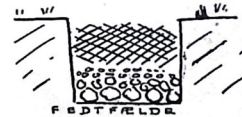
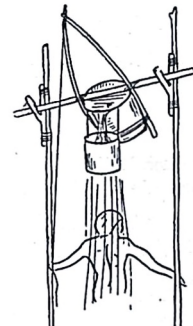
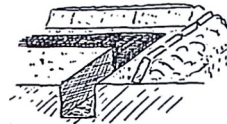
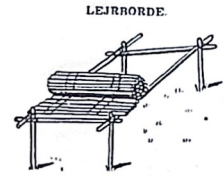
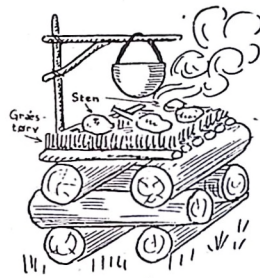
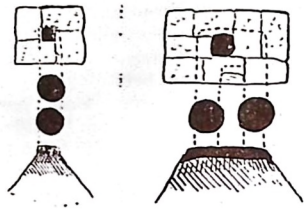
Paa selve *Havkysten* er *Ternerne* nu kommet; smaa Maager er det jo egentlig, og de skriger ligesom Maagerne, men spinklere, skarpere: »kri-æ — æ«, og de ligner store, hvide Svaler og skriger derfor ogsaa: »vik, vik«, medens den mindste Slags af Ternerne: *Dværgterner*, har den pudsige Idé at skrike »bi — lidt« og hænge paa spillende Vinger et Par Sekunder, førend den styrter sig hovedkulds ned i Vandet efter sit Bytte.

I Maj Maaned — *ude i Skoven* — da er det, at:

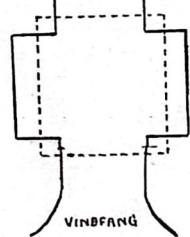
»— da dages, da kommer
den danske Skærsommer,
og derom alt fløjter den Nattergal graa.«

Det er meget vigtigt for alle Drenge at kende *Nattergalen* nøje og vide, hvordan den synger, og de maa straks kunne sige, at det er Nattergalen, hvis de hører den synge midt om Dagen. I Danmark synger *virkelig* Nattergalen bedre end i England, Frankrig, Italien og Tyskland; vi har nemlig en anden Art: »Nordlig Nattergal« (ogsaa i Polen, Rusland og Østpreussen) end de nævnte Lande (dér er den »Sydlig Nattergal« uden de dybe Kluk og uden alle de 12 Toner). Derfor vil jeg ikke beskrive Nattergalens Sang, men henvise til H. C. Andersens Eventyr: »Fra alle Verdens Lande kom der Rejsende til Kejserens Stad, og de beundrede den, Slottet og Haven, men naar de fik Nattergalen at høre, sagde de allesammen: »Den er dog det bedste«.

LEJRARBEJDER

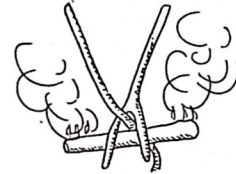
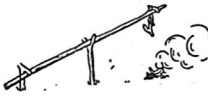

BAGEOVNEN.

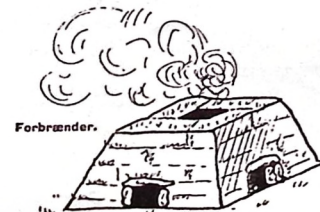
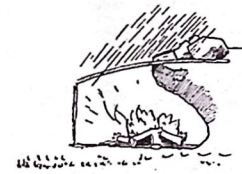
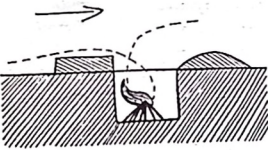

VINBFANG

ISKÆLDEREN.

Ildtang.

Forbrænder.

DANNYS FLOK

Fortsat Roman.

Oversat af Aage Jørgensen.

II. Williams Kikkert.

»Se!« sagde Ken pludselig. »Der kommer nogen over Marken.« Han pegede i den Retning, hvorfra de kom; og Sam fik fat i Kikkerten.

»Det er en af Sorte Bande!« sagde han, »han løber. Det er Ronald. Han ser ikke Spor bange ud. I andre lægger jer ned her og holder Øje med den Fyr. Følg efter ham, hvis han bevæger sig. Jeg gaar henimod Ronald for at hindre ham i at raabe og saaledes odelægge noget.« Han løb over Marken, idet han inderligt haabede, at Manden i Hækken ikke skulde vende sig om.

Saa snart han var saa nær, at Ronald kunde se ham, gav han Tegnet for Tavshed — højre Finger paa Læberne, venstre Haand i Vejret med Haandfladen udad. Ronald forstod det og raabte ikke. Sam lagde sig ned paa Jorden og gemte sig i det tætte Græs, idet han ventede, at Ronald skulde komme.

»Vi har fundet Danny«, stønnede Ronald. »Jack sendte mig for at hente jer.«

»Har — har han det godt?« spurgte Sam.

»Han lever — han trækker Vejret og mumler noget. Men der er nogen, der har slaaet ham i Hovedet. Han har faaet en stor Bule, og de har taget hans Tøj paa undtagen hans Uldtrøje og Underbukser. Han var bundet med et Tov og kneblet og laa i en Groft med Bregner over sig — i den tætte Del af Skoven. En af Drengene saa jer, lige før vi fandt Danny. Jack beder jer komme og hjælpe med at bære ham.«

Sam tænkte sig om.

»Ronald«, sagde han, »den Fyr, der overfaldt Danny, ligger derovre. Vi kan ikke lade ham undslippe. Det bliver min Opgave at sørge for det. Jeg maa beholde Ken og Jimmy, de andre vil jeg sende over til jer. Jack maa tage sig af Flokken — og — Danny.« (Han sank en Klump; han ønskede saa meget, at han kunde gaa til Danny, men Pligten sagde noget andet). »Sig at Jack maa ikke prøve at bære ham. Det er for langt, og han kan blive mere syg af det. Send Tommy — han løber

bedst — til Politistationen i Cofton. De vil sende Ambulancen. Han skal sige, at vi ud-spejder Manden. Hvis han bevæger sig, følger vi efter; og jeg sender Jim tilbage for at sige dig i hvilken Retning.«

Sam var vant til at lede det ene Parti, naar Danny var Fører for det andet, det hjalp ham nu; han kunde tænke og lægge en Plan. Ronald, den roligste og mest fattede af Sorte Bande, hørte bare efter.

»Javel«, sagde han og stak i Løb tilbage til Skoven, medens Sam gik tilbage til Brune Bande og sendte William, Mop og Patsey over til de andre i Skoven.

»Naa«, sagde han til de andre to, »den Fyr skal ikke komme os af Syne.«

(Fortsættes)

Smaa Smil.

Læreren: Hvorfor er Dagene længere om Sommeren?

Ulven: Fordi Varmen faar dem til at udvide sig.

* * *

Politibetjenten: Du har ikke tændt din Lygte. Spejderen: Den kan ikke brænde, — den er gaaet i Stykker.

Politibetjenten: Saa maa du trække Cyklen.

Spejderen: Det har jeg ogsaa prøvet, men Lygten lyser alligevel ikke.

Hunden som Politibetjent.

Hunden Old Badger er blevet berømt i Tokio. Den var forleden ude en Tur med sin seks-aarige Herre Hajime Ichihara. Drengen blev da kort ned af en hensynsløs Cyklist, som straks efter stak af. Hunden løb imidlertid efter ham, og efter en spændende Forfølgelse gennem Tokios Gader lykkedes det tilsidst Old Badger at faa Tag i Mandens Bluse. Folk var efterhaanden blevet opmærksomme paa, at der skete noget usædvanligt, og Politiet blandede sig da i Sagen.

TIL KORPSETS ROVERE

Mon alle Rovere véd, at der i Aar afholdes et Verdens-Stævne for Rovere i Nærheden af Stockholm. Det er ikke sandsynligt, at der nogensinde i vor Levetid kommer et »Rover-Moot« nærmere Danmark, saa alle Rovere burde nu benytte Lejligheden til at træffe sammen med Kammerater fra Alverdens Lande og til at møde de Mænd, som leder Spejderbevægelsen Verden over. Ca. 40 Lande vil blive repræsenteret, og Lord Baden-Powell of Gilwell vil personligt komme til Stede sammen med hele den internationale Komité og de fleste Spejderchefer, Rover-Commissioners og International Commissioners fra Alverdens Lande. De deltager nemlig alle i den 8' Spejderchefs-Konference, som afholdes samtidigt i Stockholm.

Selv om vort Korps arrangerer Jubilæums-lejr, kan jeg ikke lade være med at rette en indtrængende Opfordring til alle danske Rovere om at deltage i Verdensstævnet. De vil faa en Oplevelse for Livet.

Her er nogle positive Oplysninger om Stævnet:

Det afholdes fra d. 29. Juli til d. 8. Aug. paa

en praktisk talt ubeboet Ø, Ingarö, i den stockholmske Skærgaard. Lejrledelsen har bestræbt sig for at lægge Lejren under saa »skovmæssige« Vilkaar som muligt. Der bliver kun Adgang for Offentligheden en enkelt Dag. Iøvrigt er man helt »sig selv«.

Der bliver mange »Hikes« og Udflugter bl. a. til Hovedstaden. Badeforholdene er ganske idélle.

For dem, der ikke kender den svenske Natur med Klipper, Hav, vidtstrakte Moser og vældige Skove, hvor Elgen og Ørnen endnu lever vildt, vil Turen bliver uforglemmelig alene af den Grund.

Omkostningerne vil blive relativt smaa — ca. 75 Kr. ialt, maaske noget mindre, hvis den danske Deltagelse bliver saa stor, at vi kan faa en betydelig Reduktion af Rejseudgifterne. — Alle nærmere Oplysninger faas paa Korpskontoret. Anmeldelse maa ske *meget* hurtigt!

Tage Carstensen

International Commissioner

:: EN JUBILÆUMSGAVE ::

Ved Jubilæumskorpsraads mødet i Aarhus d. 24. Marts overrakte 1. Københavns Division Korpsel ovenstaaende smukke Dirigentklokke. Klokken og Spejderen — der blæser til Samling paa Kuduhornet — er udført i Bronze, medens Træunderlaget er udskaaet af Egetræ, opfisket fra Orlogsskibet »Mars«, der blev brændt af Englænderne ved Saltholm i 1807.

Billedhuggerens Navn er *Charles Arvesen*.

Endvidere kan oplyses, at den Spejder fra 5. By, som har staaet Model 9 Gange, ialt i 20 Timer, hedder Hans Seirup.

Selve Klokken og dens Placering etc. er tegnet af Maskinmester Chr. Weigel (Divisionens Roverkommissioner).

Redaktøren siger-

En ideel Spejdersko.

Jeg er blevet præsenteret for en Spejdersko, som tilsyneladende har alle de Fordele, man maa stille til en saadan Sko.

Den har forstærket Bagkap, saaledes at den ikke lader sig træde skæv, dobbelt Svang, dobbelt Saal, ekstra høj Taakap, og da den baade er til at snøre og med en Rem med Spænde om Foden, kan den ikke slubre.

Om kort Tid kommer den i Handelen; det vil blive meddelt her i Bladet, hvor den kan faas.

"Dage".

Der er mange »Dage« af særlig Betydning i Maj. Grunden er den, at Maj er den skønneste af alle Aarets Maaneder. Maj er jo Lysets, Livets og Skonhedens Maaned. Det er ganske naturligt for Spejdere at fejre »Mors Dag« og Bøgegrendsdagen. I Aar falder de to Dage maaske sammen, hvilket ikke behøver at forhindre os i fuldtud at løse de Opgaver, som vi i vort Hjerte føler, er lagt paa os.

Mange Steder i Verden fejres den 18. Maj som »Den godes Viljes Dag«. Børnene i Wales udsender f. Eks. gennem Radioen et Fredsbudskab til Kammerater hele Verden over. Unge og Børn fra mange Lande gengælder denne Hilsen og er derved med til at lægge en lille Sten til Verdensfredens Bygning. Spejderne kan bruge denne Dag — ligesom Sct. Georgsdagen — til at udveksle Hilsener og til at tænke paa, at de alle sammen er Medlemmer af det samme Broderskab.

Jubilæumsskriftet.

Korpset har i Anledning af 25 Aars Jubilæet udgivet et meget smukt Mindeskrift, redigeret af Fritz Lerche. Bogen, der er fuld af udmærkede Fotografier, giver en fornøjelig og udtømmende Skildring af Korpsets Liv i de forløbne 25 Aar. Jubilæumsskriftet bør ejes af enhver ældre Spejder. Det faas paa Korpskontoret og koster Kr. 1,25.

Korpsraads mødet i Aarhus.

Jubilæums-Korpsraads mødet i Aarhus den 24. Marts blev det mest festlige Møde, vi endnu har haft i Korpsets Historie. Aarhus-Kolonnen, som iøvrigt stadig gaar fremad i Tal og Dygtighed, havde lagt et storartet Program for Dagen. De udenbys Raadsmedlemmer og

Førere var gæstfrit indkvarteret til Morgenmad og Frokost hos Aarhus-Spejder-Forældre. Om Formiddagen var der Spejderopvisning i Hørhaven, og her holdt Ove Holm en smuk og vægtig Tale til de mange Hundrede Spejdere og Tilskuere. Denne Tale bør kendes af alle Korpsets Spejdere. Læs den under »Ved Lejrbaalet« i dette Nummer af Magasinet.

Selve Korpsraads mødet forløb roligt og var prisværdigt kort. Genvalgt til Bestyrelsen blev: Knud Jensen, Fritz Lerche, P. A. Madvig, Kaj Lundby, Sv. Aa. Kinch, I. Strand og Utoft Hansen, nyvalgt blev: K. Thuesen, Aarhus, E. Sjøqvist, København, og Per Lang, Helsingør.

Spejderretten og Revisionen blev genvalgt. Banketten om Aftenen var yderst festlig, ikke mindst paa Grund af det udmærkede Arrangement.

Gamle Nr.

Roy Draiby, Skansen 27, Aarhus, søger Sp. Mag., 14. Aarg. (1930), Nr. 2 og 3.

Bjørn Østerbye, H. C. Ørstedesvej 14, Kbhvn., søger Sp. Mag., 16. Aarg., Oktbr. 1931, Decbr. 1931, Febr. 1932, Maj 1932 og Juli 1932.

Korpskontoret søger Sp. Mag., Marts 1924 og Novbr. 1930.

Fortløbende Side-Nr.

Der er næsten ingen, som har udtalt sig om dette Spørgsmaal. Vil det sige, at Magasinet Læsere er ligeglade?

Med Spejderhilsen.

Tage.

Fra Divisioner og Troppe

1. Københavns Divisions Fest.

Onsdag den 13. Marts afholdt 1. Københavns Division Fest i Moltkes Palæ. Salen var — i forbavsende god Tid — fyldt af et festklædt Publikum, og et udmærket Orkester udfyldte Ventetiden.

Festen begyndte paa Slaget 20,13, som meddelt paa Billetten, og saa gik det efter Programmet uden store Ophold. Der blev budt paa mange fikse og nye Ting, som det ikke (Fortsættes Side 28)

Lord Baden-Powell, the Chief Scout, has steadfastly refused to sign any autographs during his present world tour, with one notable and characteristic exception.

A Melbourne Scoutmaster who had a broken bone in his foot attended the recent Australian Jamboree with his foot in plaster of Paris. During one of his rides round the Jamboree camp, the Chief Scout rode near this Scouter's tent and he was lifted up by his boys until he was level with the Chief's saddle. On the plaster of Paris were many autographs. The Chief Scout was so intrigued at the idea that he exclaimed: »This beats everything. Give me a pen, please!«

I Provinsen Fongtien i Manchuko kom en Flyver forleden ud for et farligt og ejendommeligt Eventyr. En japansk Officer, der foretog en Flyveøvelse med en lille Sportsmaskine, blev i fem Hundrede Meters Højde overfaldet af Ravnene, der i Raseri gik løs paa Maskinen. De huggede med Næbbene i Planerne, og flere af dem blev knust af Propellerne. Til sidst overfaldt de ogsaa Piloten, der for at redde Livet saa sig nødsaget til at nødlande. Det gik godt, men saa snart han var ude af Maskinen, faldt Fuglene atter over ham. Først da han havde taget sin Revolver frem og skudt nogle af Fuglene, opgav de Kampen og fortrak.

— Denne Begivenhed er imidlertid ikke enestaaende. Det er ikke mere end nogle faa Maanedes siden, en Flyver ved Como blev tvunget til at nødlande af en stor Fugleflokk. Dengang var det Krager, der var paa gale Veje.

We've had »smelling« games, »seeing« games, »tasting« games and »touching« games. How about a »hearing« game. Here's an idea.

Behind a screen, or in an outer room with the door ajar (anywhere, in fact, out of sight but within hearing), the leader of the game produces a number of sounds, and the Patrols—armed with pencils and paper—have to

identify the various sounds. Patrol with most correct wins. The leader should yell out, »Sound One,« and so on, as he makes each sound. Here are specimen sounds. Men with brains will be able to think of hundreds more. Nitwits won't be able to think of anything!

Strike a match on a box.

Pour out water into a glass.

Drink the water.

Gargle.

Drop a number of pennies.

Tear paper.

Wind up a watch.

Brush clothes.

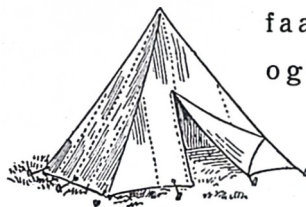
Scrape feet on floor.

Battle a chain.

Break a biscuit.

(Dette er en udmærket Øvelse, egnet for saavel Trops- som Patrojljemedere.)

TELTE

faas bedst
og i størst
Udvalg
hos

POUL HOLM

SILKEGADE 11 :: TELEFON 3082

Soveposer i mange Kvaliteter
fra Kr. 9,75—25,50

Dun- og Lamasoveposer

Rygsække og Vandresko

VELGØRENHEDSFESTEN

En engelsk Rover-Patrolje har gjort sig det til et Speciale at levere Underholdninger ved forskellige Lejligheder, Basarer, Fester o. l. Det er en udmærket Idé, og den bliver stærkt anvendt. Og en skønne Dag gaar det dem, som det gaar alle: Den Dag, de starter et Stykke Arbejde, kommer det eventyrlige og spændende dumpende ned til dem.

Følg med dem paa Turen og se, hvordan det gaar.

Der holdt en rød to Etagers Omnibus paa en Landevej i Omegnen af London. Den saa ret ejendommelig ud, overbroderet med Plakater og med forskellige mærkelige Rekvissitter i en uordentlig Dynge paa Toppen. Det øvrige Indhold saa ogsaa en lille Smule ejendommeligt ud, men hvis man nærmede sig, viste det sig at være en lille Flok ganske pæne, unge Mennesker i Spejderuniform med grønne RS-Skulderstropper. Det var RS-Patruljen »Mac Todd«, der var paa Vej til en Velgørenhedsfest i en lille By ved Navn Dilham. Mac Todd-Patruljen havde gjort sig til Speciale at lave Sketsch og musikalsk Underholdning ved alle mulige Lejligheder, og den Spejdertjeneste, de var ude i den Dag, var at hjælpe med at skaffe Penge til Dilhams arbejdsløse.

De syntes at være lidt i Vildrede med Vejen. Omnibussen holdt og spærrede Færdslen ved en Korsvej, og Mac Todd'erne laa paa Jorden og undersøgte meget ivrigt et Kort. For at komme til Dilham skulde de dreje til venstre, men her gik to Veje til venstre med faa Meters Mellemrum. Nipper lod et Spejderblik fare frem og tilbage i Landskabet for at kikke paa Terrængenstande; der var ikke mange, men pludselig smilede han bredt:

»Se dér!«

De andre fulgte Retningen og saa en stor, rød, firflojet Bygning paa Toppen af en Bakke. Nedenfor den var et lille Stykke Skov.

»Hvad er det for et Hus?« spurgte Sandy.

»Hold dig hellere lidt paa Afstand«, raadede Nipper, »hvis de hører dig spille paa Sækkepibe, er du solgt. Jeg skal sige dig, det er Amtets Sindssygehospital!«

Sandy rakte ind i Bilen efter et Stykke godt gennemoliet Twist for at hævne Bemærkningen om Sækkepiben, men Jerry stoppede ham: »Vent med det, Solen synker i Vest, og vi har travlt. Ombord, Drengene!«

Han blev pludselig afbrudt ved, at en stor, svær Fyr paa Motorcykle bremsede op lige foran dem. Han kravlede af, stillede Maskinen op ad »Herbert« — det var Omnibussen — og kikkede mistænksomt paa Patruljen.

»Hm«, sagde han, tog Hatten af og tørrede Panden, der drev af Sved, »da jeg saa det — æh — Køretøj dér, troede jeg egentlig, det var dem.«

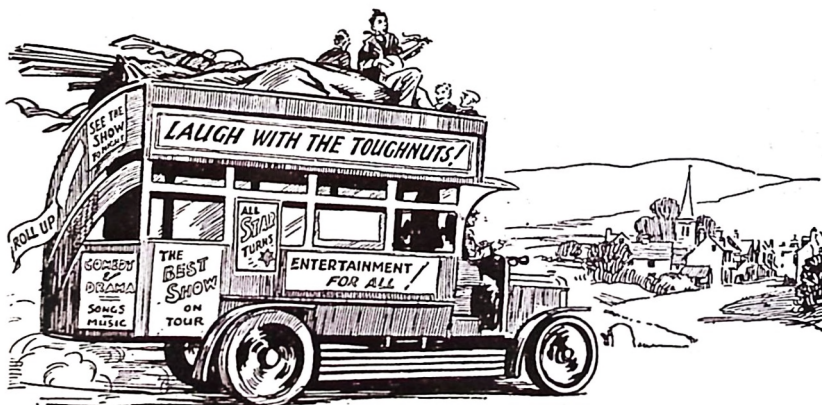
Mac Todd'erne opdagede, at Manden var i Uniform, noget i Retning af en Fængselsbetjent.

»Søger De efter nogen?« spurgte Jerry høfligt.

»Ja, det kan I vædde paa, hele tre. Jeg er Assistent deroppe — —.«

»Paa Sindsygehospital?«

»Netop. Tre mandlige Patienter stak af i Eftermiddag. Forstanderen er omtrent gaaet ud af sit gode Skind. Han bogstaveligt talt sparkede os ud paa Efterforskning. Og

Omnibussen saa ret ejendommelig ud, overbroderet med Plakater og forskellige mærkelige Rekvissitter i en Dynge paa Toppen.

Hvilken Opvisning vil din Patulje give i Jubilæums-tjeren?

han udlovede 10 Pund i Belønning for Indfangelsen.

»Tre Sindssyge?« spurgte Horace Higgs spændt.

»Ja, tre, og komplet forsvundne. Da jeg saa denne her Bus, troede jeg, de havde laant den, mens Konduktøren saa til den anden Side. De dér Dekorationer. — Men der er ingen af jer, der ligner dem.«

»E... Er de farlige?« spurgte Horace.

Assistenten trak paa Skulderen.

»Det er ikke let at sige. Det er ikke godt at vide, hvilke skøre Idéer, de nu har fundet paa. Den eneste Maade at tage dem paa er at gaa fuldstændig ind paa deres Indfald. De vil sikkert ikke blive overvældende glade for at blive nappet igen.«

»Naa, ja, men vi skal huske paa det, hvis vi ser nogen af Slagsen«, lovede Jerry.

»Ja, det kan De stole paa, vi skal«, tilføjede Sandy, »de ti Pund i Belønning vil give en pæn Begyndelse til Fondet for de arbejdsløse!«

»Ja; I skal nu ikke regne alt for bestemt med at se dem, men der sker jo ikke noget galt ved at holde Øjnene aabne!«

Assistenten startede Motorcyklen igen, vinkede venligt til Afsked og fultede op ad Bakken. Jerry havde været saa forsynlig at faa ham til at vise dem den rigtige Vej til Dilham, og hele Koret masede op paa Toppen af Bussen med alt nødvendigt Tilbehør af Hyl og Skrig.

»Ohoj, Skipper!« vrælede Jerry, »kan du saa faa Sving i Herbert!«

Nipper trampede i Pedalerne og ruskede i Gearstangen, og »Herbert« rullede støt fremad.

Den næste halve Time blev tilbragt paa en meget behagelig Maade med en mindre Generalprøve paa Aftenens Program. Den ene skraalede meget højere end den anden. Men paa een Gang gik Dodd i Staa lige midt i et Refrain. Hans Underkæbe sank let nedad, og Øjnene fik et underligt unaturligt, glasagtigt Udseende. De var fast rettede paa et Punkt paa en Mark ved Siden af Vejen.

»S... Se«, stammede han og pegede dirrende af Iver, »se!«

De andre saa og var nær faldet ned af »Herbert« af Forbavselse. Og ikke uden Grund. Hen over Marken kom svinglende og svajende tre klodsede Skikkelser, som raabte og fægtede i Luften paa en højst besynderlig Manér.

Hvad der var endnu mere forbavsende var, — at de kun var iført Undertøj.

»Ved »Herbert«s Køler«, udbød Tubby Bell, der var den første, som fik Vejret, »det

er dem, de sindssyge — det maa simpelthen være dem.«

Tubby udtrykte kun, hvad de allesammen tænkte, og denne Gang fo'r de alle hen foran og hylede til Nipper om at bremse. Han havde intet set og bremsede lydigt med et forundret Udtryk.

»Hvad er der los?« spurgte han, saa ud til Siden — og spurgte saa ikke mere.

Jerry instruerede feberagtigt:

»Husk, hvad Assistenten sagde. Gaa ind paa, hvad de siger. Vær flinke saa vidt muligt. Og saa maa vi se at faa dem ind i Bussen og tilbage til Hospitalet.«

»Hørt!« ivrede Sandy, »og vi faar 10 Pund til de arbejdsløse!«

De tre upaaklædte Mænd naaede Landevejen, brasede gennem Hækken og hen til »Herbert«. De var ældre Mænd alle tre og opførte en Slags rasende Krigsdans med tilhørende Hyl.

»Vi er blevet svinagtigt behandlet!« raabte en af dem, en lille tyk Fyr med Whiskers, »de laasede os inde, og vi har først kunnet slippe ud nu.«

»De huggede vort Tøj!« brølede en anden og rev i Underbukserne, »jeg var Kardinal Wolsey, og mine Venner var Napoleon og Robin Hood.«

Mac Todd'erne var kravlet ned af Bussen og samledes om de tre.

»Ja, ja«, sagde Jerry formildende, »kom bare med os, vi skal nok klare den for jer.«

»Det er dog gement«, skældte »Kardinal Wolsey«, »og vi skal vise de Bæster, at de ikke ustraffet overfalder velkendte og respektable Folk som os!«

Jerry manøvrerede dem blidt og nænsomt ind i Bussen, der var indrettet til Soverum, hvilket bl. a. medførte, at Indgangsdøren var ret forsvarlig og indrettet til at laase af.

»Ja, det er rigtigt nok«, sagde han med sin blideste Stemme, »men kom nu bare her ind, her er Masser af Tæpper, I kan svøbe om jer.«

Drik Sol
rik Mælk
rik Solbjergmælk

100 pCt. Sundhed

A/S Københavns Mælkeforsyning

VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning
JAGTVEJ 19 Telf. Taga 1657

Hatte- og Tøjpresning

Spejderne 10 pCt. Rabat

Drenge og Piger — bed Mor om

TOM
PAALÆGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (op-
fundet og mønsterbeskyttet af TOM!)
Nydes af alle som det bedste Paa-
læg og som den rene og fineste
Spiseshokolade.

5
i Pakken Plader
25 Øre
Købes om og om igen!

Benyt

**Slangerup-
Banen**
til Udflugterne!

Thors Specialvask

Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 — Telf. 9770 (5 Ledninger)

Vogne over hele Byen hver Dag

»Sikken et Held, at I kom forbi«, pustede »Napoleon« og trak et rødt Tæppe over sine Underbukser! »Og hvis I nu vil være saa venlige at køre til Dilham med det samme. Jeg vil straks snakke med min Ven, Politimesteren —.«

»Ja, ja«, sagde Jerry hurtigt, »han skal nok sørge for, at De faar Deres Ret«. Og saa trak han sig langsomt tilbage, knaldede Døren i og laasede den omhyggeligt.

Nipper havde allerede faaet »Herbert« i Backgear og vendte den behændigt paa den smalle Vej, men Aflaasningen af Døren og Vendingen syntes at have vakt de nye Passagerers Mistanke. Der kom en frygtelig Ladning Skældsord dernede fra, og Tubby blegnede.

»Ih, du store Skruptudse!« hviskede han, »det var vel nok lige paa høje Tid, vi fik dem lodset ind. Nu bliver den gal.«

Og den blev gal. Et helt Uvejr af Protester og rasende Hyl brød løs i »Herbert«s Indre, men Nipper lod sig ikke anfægte. Han traadte Speederen i Bund og lod »Herbert« suse hen ad Landevejen.

»De er kloge nok til at forstaa, at vi kører dem tilbage til Hospitalet«, bemærkede Smiler Dodd og klyngede sig til Rækværket for ikke at vælte.

»Ja, men ikke kloge nok til at indse, at vi gør en god Gerning mod dem«, sukkede Jerry. »Nu kommer vi for sent til Dilham, men vi kunde jo ikke gøre andet.«

»Næh«, indrømmede Sandy, »men de ti Pund er nu alligevel en god Begyndelse. Vi har Held med os.«

»Herbert« svingede rundt ved Korsvejen, snurrede triumferende op ad Bakken til Hospitalet, svingede flot ind foran Hovedindgangen, og Assisterter og Opsynsmænd, der efterhaanden var vendt tilbage fra den frugtesløse Efter-søgning, flokkedes om den.

Da Mac Todd'erne proklamerede deres Fangst, vakte det ligefrem Sensation. En høj, velklædt Herre kom farende ned ad Hovedtrappen for personlig at overvaage »Aflæveringen«. Det var Dr. Watson, Hospitalets Overlæge.

»Brillant Arbejde, Dreng, brilliant Arbejde«, raabte han, »det skal kun være mig en Fornøjelse at udbetale jer Belønningen.«

»Ja, mange Tak, Hr. Doktor —«, begyndte Sandy Maxton og gned sig i Hænderne, men saa fik baade han og de andre paa én Gang en kuldegysende Fornemmelse af, at ikke alt gik efter Programmet.

Assisterterne havde aabnet Døren, de tre Indvaanere kom ud, men mod den Krigsdans

de nu opførte, var den paa Landevejen før det rene intet.

»Det er det andet nederdrægtige Overfald, vi er udsat for i Dag«, brølede »Napoleon«, »og det skal de Fyre komme til at bøde for!«

»Du store Verden!« gispede Dr. Watson, »det er jo ikke Patienterne. Det er jo Borgmesteren fra Tuptown og to af Byraadsmedlemmerne —!«

Nogle behjertede Sjæle førte Mac Todd'erne ind i et Lokale i Sidefløjen og lod dem svale sig der et Øjeblik. Det vilde være dristigt at paastaa, at Humøret stod særlig højt, og de førte en voldsom Diskussion om Begivenheden, de tre's mærkelige Mangel paa Beklædning og de besynderlige Navne, de havde præsenteret sig med.

Endelig, efter nogen Ventetid, kom Dr. Watson listende ind og løste Mysteriet. Han gjorde sit bedste for at holde sig alvorlig, men det kneb.

»Ja, dér har I jo lavet en værre Brøler, Gutter«, begyndte han og rystede paa Hovedet, »Borgmesteren er stadig helt rasende, og jeg tror ikke, det er værd, han faar jer at se igen. Men jeg kan jo ikke saa godt bebrejde jer noget, Forholdene var virkelig højest ekstraordinære.«

»Ja, det var det«, indrømmede Jerry.

»Ser I«, fortsatte Doktoren, »Borgmesteren og hans Vener var paa Vej til en Fest til Fordel for arbejdsløse i Dilham —.«

»Jamen, dér skulde vi jo ogsaa hen, vi skal optræde dér!«

»— Men Gæsterne skal møde i Kostume, og — —.«

Jerry dunkede sig paa Panden:

»Av, det forklarer altsaa Navnene.«

»Netop. Undervejs blev de stoppet af tre skumle Herrer, der tvang dem til at aflevere deres Dragter og huggede Vognen. De tre »Ofre« blev laaset inde i en Lade, hvor de godt kunde være blevet siddende til i Morgen, hvis ikke en af dem, der er Bygmester, havde gravet en Vej ud med en Haandkultivator.«

Jerry gispede:

»Og saa kom de farende som Vilde hen over Marken, og vi nuppede dem. Og vi troede, vi havde Held med os!«

»Tja«, sagde Doktoren, »men som sagt kan man jo ikke bebrejde jer noget. En helt anden Sag er, at Borgmesteren absolut ikke er afkolet nok til at taale Synet af jer, men eftersom han lige har ringet Afbud til Dilham, maa I maa-ske hellere se at trille af igen. Jeg skal nu sørge for at sende Borgmesteren hjem igen og faa en detailleret Beskrivelse af de tre Patien-

TELTE fra 27 Kroner pr. Stk., syet af prima amerik. Army Duck

DE BEDSTE OG DERFOR DE BILLIGSTE

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige TELTE opstillede i

H. Halmøe **Corf Adellersgade 8**
TELEFON BYEN KØBENHAVN K **6762**

I Lejren

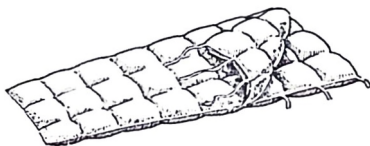
bør kun bruges

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostej = Kødretter = Fiskeboller
og Bayerske Pølser.

Faas hos alle Købmænd

Sæsonens
Nyhed

Soveposer

med Lynlaas
kun

stoppet med
Krøluld,
170 cm lang

12.85

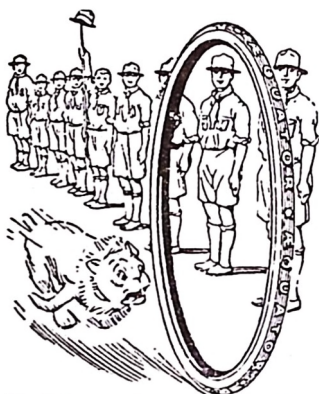
CROME & GOLDSCHMIDT Sports-Afd.
Stuen

Hos **HENRY HANSEN**
 køber De med største Fordel
GÖRICKÉ OLYMPIC CYKLER
NØRREVOLD 82
 vis à vis Nørreport St. Palæ 4045
 RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

Spejdere!

Køb
*Forbindingskasse
 og Materiale*
 i

SANKT MATTHÆUS APOTEK
 (L. WERNER)
 ISTEDEGADE 24 — Telefon Central 2810

Schønning & Arvès
- Cykledæk -
og Slinger
Kragende stærke!

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
 Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
 Telefon C. 2919

ter uddelt. Det kunde synes, som de tre Personer, der stoppede Borgmesterens Selskab, var vore Folk. De har sikkert følt sig tiltrukket af de spraglede Kostumer.»

»Saa er der maaske Chance for at kunne kende dem, naar de vandrer rundt i det Antræk?» begyndte Sandy.

»Det er netop, hvad jeg haaber«, sagde Doktoren, og saa førte han dem ud af en Bagdør, tog højtidelig Afsked med dem, og »Herbert« snurrede igen af Sted hen ad Vejen.

De naaede denne Gang temmelig hurtigt Dillam uden flere Sindsbevægelser og blev foran Raadhuset modtaget paa det hjerteligste af Festkomitéens Formand, en Oberst Winthrop.

Han betroede dem, at Festen tegnede til at blive en stor Succes, og førte dem ind i Raadhusets store Sal, hvor en flot Scene var blevet rigget op til dem. De bragte deres Instrumenter ind bag Forhænget og gjorde sig parat, mens Oberst Winthrop foran Tæppet meddelte, hvad der skulde foregaa. Deres Ankomst havde længe været ventet, fortalte han, saa de maatte hellere begynde saa hurtigt som muligt. Nipper fik lige Tid til at kigge gennem Tæppet ud paa Forsamlingen. Salen var fyldt med en stor Skare Damer i flotte Toiletter med Smykker i Massevis og Herrer i brogede Kostumer.

Flere kom til fra de tilstødende Lokaler, saa at mange maatte nøjes med Staa-plads, men Stemningen var øjensynlig rigtig, og Nipper glædede sig paa Komitéens Vegne.

Lyset i Salen blev slukket, og kun Scenen laa fuldt belyst. Jerry hoppede frem foran Tæppet under velvillige Haandklap og indledede paa sin sædvanlige Maade:

»God Aften og Velkommen til enhver, som er kommet til Stede i Aften her. Det er vor Opgave at more Dem, vi begynder straks med Fynd og Klem!«

Tæppet gik op, og Mac Todd'erne satte i med deres saakaldte »Aabningskor«.

Saa gik det Slag i Slag. Numrene blev modtaget med bragende Bifald, og de forskellige Refrainer paa Viserne maatte gentages Gang paa Gang. Der syntes at være en Del Uro blandt Publikum, men det kunde man ikke undre sig over, da Rummet var alt for lille til de mange Mennesker.

Jerry & Co. lod sig ikke anfægte af det, men korte løs efter bedste Evne, og Sandy var henrykt.

»Det gaar knippelfint«, sagde han. »vi faar en Masse Penge ind. Skidt med de ti Pund.«

Jerrys Sækkepibe vakte stormende Bifald, og da Sandy til sidst dansede skotsk Folkedans

Hvormange 1. Kl. Spejdere bliver vi i Jubilæumsfejren?

Tubby og Sandy kastede sig med et regulært Rugby-Spring ind paa Benene af Kardinalen.

til Musikken, blev Larmen endnu værre.

Tæppet faldt, gled op igen, og Patruljen gik Arm i Arm frem for at bukke til Tak.

»Og nu, da vi har fornøjet Dem«, smilede Jerry med Haanden paa Hjertet, »er der kun én Ting, førend De gaar hjem — —.«

Han blev afbrudt af et Brøl fra Tubby, som forstyrret pegede ud i Salen.

»Dér er det!« skraalede han af fuld Hals, »dér er de, og de er ved at slippe væk!«

Mc.Todd'erne kikkede i den Retning, han pegede. Og saa forstod de, hvad der gik af ham. Tre Skikkelser, udklædt som Kardinal Wolsey, Napoleon og Robin Hood, var ved at albue sig frem mod Indgangen.

Sandy brølede: »Ti Pund!«, og fulgt af Tubby sprang han ned midt blandt Tilskuerne og masede sig fremad. De andre fulgte efter. Kun Jerry var fornuftig nok til at blive paa Scenen og raabe med en Stemme som et Taagehorn:

»Stop Kardinal Wolsey, Napoleon og Robin Hood. De er rendt væk fra Sindssygehospital!«

Vild Forvirring fulgte. Jerry sprang ned for at følge sine Gutter, men hans Advarsel havde bevirket, at Udgangen blev spærret for de tre Mænd. De snurrede omkring som forfulgte Rotter og banede sig rasende Vej mod et af de store Vinduer.

Men i samme Øjeblik, de slap fri af Mæng-

den, slap Tubby og Sandy ogsaa fri. De kastede sig med et regulært Rugby-Spring ind paa Benene af Kardinalen. Han trillede hen ad Gulvet og væltede Napoleon og Robin Hood, saa de alle fem laa i en Dyng af sprællende Lemmer.

De tre fik kun Lov at rejse sig med en Spejder hængende paa hver Arm.

Oberst Winthrop masede sig frem mod dem.

»Hvad i al Verden er Meningen med dette her?« spurgte han pustende.

»De tre Fyre her er undslupne Sindssyge«, stønnede Perry, »vi fik det hele at vide paa Vejen herud. De stoppede Borgmesteren fra Tuptown og huggede hans og hans Venners Dragter —«

Kardinal Wolsey afbrød ham:

»Det er dog det mest forbistrede Sludder. Jeg er absolut ikke mere sindssyg end han dér selv!« Og mærkeligt nok saa baade han og hans Fæller højst normale ud.

Winthrop vendte sig til Jerry:

»Er De ganske sikker paa, De ikke tager fejl?«

»Selvfølgelig tager han fejl,« vrængede Kardinalen, »og de skal komme til at betale dyrt for dette her.«

Han blev afbrudt ved, at en nyankommen Herre, der viste sig at være en civil Over-

Husk at forlange

GALLE & JESSEN's Flødekarameller

VARIATIONER

Ren Fløde, Chokolade, Mocca, Røm, Hindbær, Mandel, Malt, Lakrids og „Helse“. Vil I have noget lækker og forfriskende, saa prøv vore Karameller! Hver enkelt er en Perle af Velsmag — og de „holder længe“!

A/s GALLE & JESSEN

*Tag med
paa Tur
og i Lejr*

MAGGI^S
Bouillon-Terninger

Brug

Blaa og rød Pakning

TRYKSAGER

af enhver Art leveres

HANSEN & ANDREASEN
BOGTRYKKERI
Godthaabsv. 22, C.15296

INGEN SPEJDEKSAMMENKOMST UDEN

A/S DE FORENEDE MINERALVANDSFABRIKERS

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.
TLF. CENTRAL 6071 & NORA 601

Vognene kører overalt - Varerne er frit leverede

betjent, banede sig Vej gennem den maabende Skare af Gæster.

»Saavidt jeg forstaar«, begyndte han, »formodes disse tre Herrer at være undslupne Sindssyge fra Amtets Hospital?»

»Det siger Drengene,« svarede Winthrop forvirret.

»Ja, saa er der ganske bestemt sket en Fejltagelse. Vi har lige faaet Melding til Stationen, at de tre rigtige Sindssyge er blevet fanget ved en Gaard ti miles Nord paa!«

Mc.Todd'erne slap deres Fanger, som om de var gloende.

»Du glade Verden!« sukkede Horace Higgs og dunkede sig paa Panden, »hvad er dog det, vi har rodet os ind i?»

»Ja, det maa De nok spørge om,« fo'r Kardinal Wolsey op, »det maa De nok spørge om. De kan være rolig for, De skal faa mere at høre om dette her, naar jeg faar fat i min Sagfører. Mine Venner og jeg er aldrig i hele vort Liv blevet behandlet saa uforskammet, og vi ønsker ikke at blive her et Sekund længere for ikke at risikere yderligere Overfald!«

Han glattede arrigt paa Folderne i Kardinalkaaben og slog ud med de store Ærmer for at foretage et værdigt Tilbagetog. Men saa gjorde han en frygtelig Bommert. Noget, der faldt ud af hans Ærme, klingrede hen ad Parketgulvet.

Jerry, der et Øjeblik ikke var helt klar over, hvad der var op eller ned, kiggede ganske automatisk paa det klingrende. Og med eet var Øjnene bogstaveligt talt ved at springe ud af Hovedet paa ham: *Det klingrende var en Diamantbroche.*

Hans Hjerne fungerede med Lynets Fart.

»Snap dem igen, Dreng!« raabte han, »jeg tør vædde paa, de er meget værre end nogle solle Sindssyge!»

Nu var der ogsaa andre, der havde observeret Brochen. Damerne følte instinktmæssigt efter deres Smykker, og et helt Kor af Kvindestemmer hævdede sig fra forskellige Hjørner af Salen:

»Min Diamantnaal!« »Mit Perlehalsbaand!« Og saa videre.

Denne Gang blev de tre kostumerede Personer holdt fast for Alvor. Overbetjenten tog Kommandoen og fiskede adskillige Smykker frem fra deres Lommer.

Kardinalen opgav fuldstændigt sit Forsøg paa bluff. »Naa, ja, vi er slaaet ud, Mester,« grinede han skummelt, »og nu skal vi nok være artige.«

Han fortsatte med at berette, hvordan han og hans Ledsagere havde været de tre »vildt-

udseende« Mænd, der havde stoppet Borgmesteren fra Tuptown og hans Byrådsmedlemmer. De havde haft Brug for Kostumerne for at komme til Festen og faa fat i Juvelerne. De havde regnet med, at de tre Ofre havde været sikkert stuvet af Vejen i den gamle Lade, til de selv var sluppet bort.

»Vi fik vores Chance til at liste rundt og nuppe Klinkerne, mens Lyset var slukket,« forklarede han, »men de forbistrede Drengene var jo ikke til at undgaa. Havde jeg blot ikke tabt Brochen!« —

Det var den sidste af de Sensationer, Mc.Todd'erne kom ud for den Dag. De samlede en mægtig Sum sammen fra de forskellige Folk, som havde faaet deres Juveler igen.

»Jeg tænker nok, vi har faaet ikke saa lidt mere end de ti Pund,« klukkede Sandy Maxton.

»Absolut,« smilede Jerry, »men jeg tror nu nok, vi skal lade være med at rende efter Belønninger i Fremtiden. Det kunde godt være, vi blev siddende i Suppedasen næste Gang.«

(The Scout.)

SPORTS
Artikler
og
SPORTS
beklædning

altid bedst fra

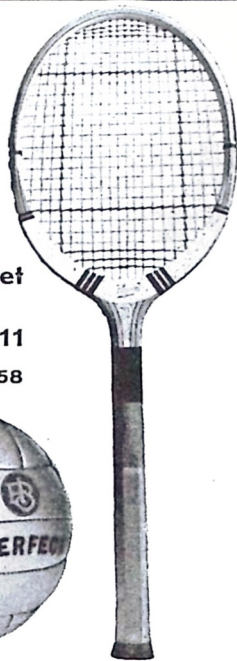
Sportsmagasinet

F. I. B.

Amagertorv 11

København K.

Tlf. Ctr. 689 og 14758

SUCCES

HVER GANG!

Sæt en SELOCHROME Rullefilm i dit Kamera, og Resultaterne vil vise, at SELOCHROME er hurtig, farvefølsom og kan taale en kraftig Overbelysning.

De Egenskaber en Rullefilm skal have for at give
SUCCES, HVER GANG!

Fra Divisioner og Troppe (forts. fra Side 18)

her vil være muligt at gøre rede for, men eet Nummer fortjener dog nærmere Omtale, nemlig Vedels Egnens Ulvenummer. Det var en glimrende Tekst, en kvik Melodi og en Flok Ulve, som selv morede sig dejligt ved at gøre Nar af den lille »vigtige« Spejder.

Inden man anede det, var de halvanden Time, Forestillingen varede, gaael. og medens Salen blev ryddet til Ballet, stormede Publikum Tombolaen.

Det var en i alle Maader vellykket Aften, og forhaabentlig bliver Overskuddet godt — det fortjener Festarrangørerne. X.

Et Orienteringsløb i haardt Vejr.

Randers Kolonne afholdt for nogen Tid siden et meget vellykket Orienteringsløb. Opgaverne var de traditionelle, tilsat nogle nye, bl. a. fik Patruljerne i Stedet for de lange Forklaringer om næste Post stukket et Par Fotografier ud af enligt staaende Træer og af Gaarde. Næsten alle Opgaverne blev løst, skønt der blæste en Brandstorm, og Sne og Regn sinkede Opmarchen til Startstederne. Løbet gik i Cirkel, og alle startede samtidig fra hver sin Post. Dommerne havde det værst i det barske Vejr, og Kolonnen skylder bl. a. et Par Førere fra Væbnerne i Randers Tak for Assistancen. Kl. 3 samledes de udasede Patruljer og forfrosne Dommere i Hvedsten Kro. Medens Spejderne samledes om et Kaffe-bord, arbejdede Dommerne med det Resultat, at Grøn og Sort Patrulje af 2. Randers blev henholdsvis Nr. 1 og Nr. 2 og hjemførte Sølvpladen og Lejrsparemærkerne.

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Officielt Depot:

Det danske Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.

ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a. Telefon Byen 8630.

hele Landet svarede — og disse 5 vandt:

Ptfr. Poul Nordam, 1. Fredericia Trop. Udstyr til 25 Kr.

Jørgen Storm-Petersen, 2. Absalon Trop. Udstyr til 20 Kr.

Jørgen Frisenette, 1. Sæby Trop. Udstyr til 15 Kr.

Svend Kieler, 3. Helsingør Trop. Udstyr til 10 Kr.

Mogens Bjerregaard Jensen, 1. Bagsværd Trop.

Tak for den store Interesse, der har givet os yderligere Tro paa, at hele **Spejder-Danmark** snart vil slutte op om **Korpsets Depot**.

Alle vore Priser gælder ÷ Bonus.

Ny Spejder- Regnfrakke

Oilskin, en Frakke, der kan taale selv de værste Ture. — Faas i khaki og grønt med dobb. Skulder Kr. 17.50

Oilskins - Frak- ken til Voksne

den bedste Frakke til Friluftsb brug, let — stærk — fylder intet — vandtæt.

Kr. 26.50

SKRIV — KOM — RING

Det Danske Spejderkorps Depot

(FRILUFTS-MAGASINET)

SKINDERGADE 27
KØBENHAVN K

Telf. 10909
11203